

2012 FINANCIËEL

Ontvangen giften:	€ 48.089,73
Voor H.H. Missen:	€ <u>960,00</u>
Opbrengst:	€ 49.049,73
Onkosten (drukwerk, porti, etc.)	€ <u>7.139,42</u>
Netto totaal:	€ 41.910,31

MISINTENTIES

Van bijgaande girobiljet kunt U, behalve voor uw gift, ook gebruik maken om intenties op te geven voor H.H. Missen die U wilt laten opdragen. Wilt U dit berichten per brief of e-mail!

AFRIKA STEUNFONDS WITTE PATERS

Modestusstraat 20
5101 BP Dongen
Telefoon 0162 - 313845
Giro 1122211

E-mail: afrikasteunfonds@planet.nl

Website: www.lavigerie.nl of www.wittepaters.org

Ook door een legaat of een testamentaire beschikking kunt U het werk van de Witte Paters steunen.

Als U dit wenst, kunt U het op de volgende wijze formuleren:

“ Ik legateer, vrij van rechten, aan de Nederlandse Sector van de Europese Provincie van de Sociëteit van de Missionarissen van Afrika (Witte Paters van Kardinaal Lavigerie) in Dongen...”.

Mogen we ook uw aandacht vestigen op de mogelijkheid voor een lijfrente of jaarlijkse schenking, die bepaalde belastingvoordelen geven. Uw notaris en ook wij zelf kunnen U daar verder over inlichten.

De Witte Paters vallen onder de ANBI.
(Algemeen Nut Beogende Instelling).

WITTE PATERS

MISSIONARISSEN van en voor AFRIKA

Over slavernij gesproken . . .

Dit jaar gedenken we in Nederland de afschaffing van de slavernij en wij, Witte Paters, dat onze Stichter, kardinaal Lavigerie, zich 125 jaar geleden nadrukkelijk toelegde op de bestrijding van de slavenhandel in Afrika. Mij werd gevraagd wat mijn ervaringen met slavernij waren in mijn Afrikaanse leven. Laat ik vooreerst stellen dat de slavernij helemaal niet is afgeschaft, maar in andere vormen en onder andere namen gewoon doorgaat. Mensenhandel wordt het nu genoemd.

We leefden met en tussen de mensen en stelden ons vragen bij de sociaal-maatschappelijke structuur zoals we die observeerden. Mijn eerste leef-plek was in het Dogon-gebied, in de plaats Segue in het oosten van Mali. In die tijd werd dat gebied gezien als een streek waar de traditionele wereldvisie, de cultuur en gebruiken in een zeer zuivere staat behouden waren gebleven. Behalve van zout uit de woestijn was dat volk totaal onafhankelijk van de buitenwereld. Wel leefden ze verborgen in de klif van Bandiagara uit angst voor de slavenjagers. Touaregs, Peulen en anderen beschouwden hen als potentieel slavenvolk omdat ze geen moslims waren. Toen de Katholieke Missie een weg wilde aanleggen uit de vlakte naar boven op de klif kwam er sterke oppositie omdat, zeiden ze, op die manier hun veiligheid in gevaar kwam. Ze kenden dus slavernij van buitenaf. Onder de bevolking werd er nooit over gesproken en het woord was taboe, maar er leefde een kleine groep slaven tussen de Dogons.

Ik verwonderde me erover dat enkele mannen ongetrouwd leefden. Op mijn vraag naar het waarom werd er ontwijkend gereageerd. Later vertelde een catechist me dat ze slaven waren en een vrouw in hun eigen kring moesten zoeken. Interessant om te vermelden is dat toen de gidsen van Franse ontdekkingsreizigers gevraagd werden naar de naam van het Dogonvolk, ze antwoordden: die heten 'Habe', hetgeen "heidenen" betekent. Dit werd later gecorrigeerd. We zouden eigenlijk moeten spreken van 'horigen' i.p.v. 'slaven'. Toen ik in het gebied van de Bwa(in de buurt van het stadje San in Mali) kwam te leven werd me dat duidelijk. Ook daar was het onderwerp onbespreekbaar. Ik werd er hoofd van een middelbare school, niet omdat er geen plaatselijke kandidaten waren maar om sociale redenen. De bevolking telde een groot aantal 'horigen'. Als buitenstaander zou je er tien jaar kunnen leven en er niets van

merken. In mijn geval zouden de 'horigen' een 'vrije' directeur weigeren met het argument dat de tijd van de discriminatie, sinds de onafhankelijkheid van het land, voorbij was. En een 'horige' directeur zou weer door het 'vrije' deel van de bevolking geschuwd worden vanwege zijn historische achtergrond. Onderhuids leefden de spanningen heel sterk en het christendom heeft daar enige verandering in gebracht. Bekwame jonge priesters werden ook om hun sociale situatie met de nek aangekeken door hun eigen geloofsgemeenschap. Ik denk niet dat men hen toen als bisschop geaccepteerd zou hebben.

Het eerste huwelijk, in 1975, tussen een 'vrije' en een 'horige' veroorzaakte enorme opwinding. Zoiets was ondenkbaar. Discriminatie tegenover de Bwa was in het hele land erg sterk omdat ze weigerden moslim te worden. En waarom? Zij kenden geen mannenbesnijdenis, dronken graag bier en aten vaak varkensvlees!

Ook de politieke problemen in Noord-Mali vandaag in 2013 gaan terug op slavernij. Tijdens de Franse koloniale overheersing verplichtte men overal scholen te openen. De Touareg weigerden hun kinderen naar school te sturen en stuurden slavenkinderen in hun plaats. Na de onafhankelijkheid werden hun voormalige slaven dus hun overheersers.

Omdat de Touareg zichzelf als 'blanken' zien, weigerden ze zich te onderwerpen aan de 'zwarten' uit het zuiden. Zodoende is de tegenstelling tussen noord en zuid al eeuwen oud. Zonder de slavernij komt ook hun economie in gevaar. De Touareg als Nomaden en de Peulen als semi-nomaden zijn voor hun voedsel afhankelijk van hun 'horigen'. Overal in noordelijk Mali vindt men dorpen, bewoond door 'horigen' die het land bewerken en de oogst moeten afstaan aan hun meesters. En ook de waterputters voor de enorme kuddes zijn samengesteld uit 'horigen'. Sinds de onafhankelijkheid van Mali zijn deze tegenstellingen steeds weer uitgemond in strijd. Nu zien de Touareg weer een kans om zich te verlossen van hun onderwerping aan de 'zwarten', die ze allemaal als slaaf zien. In 1977 ging ik in een ander Afrikaans land werken. Sindsdien is er veel water door de Niger gestroomd. Toch betwijfel ik of er in de psyche van die volken veel veranderd is, De maatschappelijke verhoudingen zijn natuurlijk sterk veranderd, maar het is aan de deskundigen om uit te vinden wat er in hun collectieve onderbewuste veranderd zou kunnen zijn.

Onze Stichter, Kardinaal Lavignerie schrijft in 1885: "Sinds ongeveer een kwart eeuw zijn meer dan twintig miljoen mensen het slachtoffer geworden van de slavenhandel en overgeleverd aan een gruwelijke dood. Ik heb uitgerekend dat elk jaar twee miljoen mensen op die manier verdwijnen, d.w.z. ongeveer vijfduizend 'zwarten' per dag die worden opgepakt, verkocht of vermoord. Het betekent de vernietiging van een heel continent." Hij begint een antislavernijcampagne, waarin hij een beroep doet op de internationale publieke opinie en staatshoofden oproept hun verantwoordelijkheid niet uit de weg te gaan. Dit mondt uit in de 'Internationale Conferentie van Brussel op 15 augustus 1888.

Wil u daar ook aan meewerken?

Dank u wel!